

נרינבוים ואנוכי קבענו הבוקר את המסקנות בשאלת "האורז":

1. לכל פרדסן ופרדסן הזכות לעבוד בעבודת האריזה בפרדסו בלי שום הגבלה.
 2. הפרדסנים הטובים לעבודת אריזה יכולים להרשם לעבודות אלו ודינם ככל עובדי האיחוד חברי האגודות. מקום ההרשמה - בלשכות העבודה של האגודות ("האורז", הנגרים, ועובדי האריזה), אלא שהפרדסנים הנרשמים אינם חייבים להכנס לאגודות בתור חברים.
 3. בכל מקום ומקום נוסדות ועדות פריטטיות של באי-כוח שני הצדדים (הקואופרטיבים והאגודות הנ"ל) לשם הסדרת עבודת האריזה. הועדות האלו תעסודנה תחת פיקוחה של מחלקת העבודה של הסוכנות היהודית וכל חילוקי הדעות שיתעוררו בהן יעמדו להכרעת מחלקת העבודה.
 4. שכר העבודה של האורזים ועוזריהם שעבדו עד עתה בשכר עונתי ישולם על יסוד מכסת הפרי הארוז. על דבר גובה השכר של עובדי האריזה על כל סוגיהם ינהלו שני הצדדים מטא ומטא ביניהם, ואם לא יבואו לידי הסכם ב-15 סבועים, יועמד הדבר לידי הכרעת המוסדות היהודית.
 5. המפקחים שעבדו בעונה האחרונה נשארים בעבודה, אלא אם כן יש גושם תלונות מיוסדות המערערות את האמון בהם.
 6. כל עובדי האריזה שנתקבלו לעבודה בתחילת העונה הזאת על ידי הקואופרטיבים או נותני עבודה יחידים נשארים בה, והם מקבלים עליהם בכל עניני העבודה את מרות לשכות העבודה של האגודות הנ"ל.
- ב-12:00 הזמנו את שני הצדדים. מסרנו להם את המסקנות, ואריאב הודיע שאחר הצהריים תהיה ישיבת התאחדות האכרים להחליט בדבר. הרושם היה ששני הצדדים אינם נלהבים ביותר למסקנות שלנו.

ביררתי עם י'וסף את התקציב לגיוס. הסברתי לו את הצורך לקצץ את התקציב לכל הפחות לחצי, כי לפי שעה יש לנו מחוץ להקצבה שהסוכנות היתה נותנת לאירגון רק סכומים של 18,000 - 10,000 פונט לכל הפעולה, ולפי התקציב הסיכוי נעסוק בעוד שלושה חדשים בלי פרוטה ונצטרך לפרק את כל החייל. דבר זה לא יתכן. לשעשה, כבר בעוד חודש נצטרך לסגל בדאגה לתקציב, ודבר זה ימנע מאתנו כל אפשרות להשקיע כוחות בעצם האירגון, ושוב לנו להתחיל בהיקף קטן יותר, למען נהיה בסוּחִים לכל הפחות לחצי שנה, עד סוף החורף, ואם בינתיים אסרוק תיענה נרחיב בהדרגה את ההיקף.

י'וסף לקח על עצמו לקבוע יחד עם יעקב את התקציב המקוצץ.

ב-4:00 בא אצלי הרב בלוי.

הוא רגז על הסכתב ששלחתי לו אתמול. לדבריו, הוא בראה כמתעמע

- בעיני חבריו, שלא ספר להם בדיוק את תוכן שיחתנו. הוא שאל הסברה לסעיפים אחדים: (א) מה פרוש הדבר, שהקרנות יעזרו לאגודה באשר הם יהודים וחלק מוטבי הארץ; (ב) מה הן הסגביות המיוחדות שנעשות על ידינו, באיזו ארצות? (ג) האם המחלקה ליהודי גרמניה יש לה כספים מיוחדים או רק כספי הקרנות? (ד) מה הם המידורים עם הגזברות?

אמרתי לו, שאני מצטרף על אי-ההבנה שנפלה. אני בסוף, שהוא לא התכוון להסעות את חבריו, אבל העבודות הן בדיוק כמו שצינתי בסכתבי, ואני הצעתי לו לא לנסח את ההסכם שבינינו, אלא את הצעותיו הוא. נתתי לו את ההסברה בנוגע לסעיפים, ואשר לגזברות בקשתי ממנו, שבג-כוחם יברר עם הגזברות עצמה את הסידורים התכניים. הוא אמר לי שהערב תהיה אולם ישיבה והם יחליטו. אז הוא יאשר את הסכתב, ושאלו האם על ידי כך ייכנס ההסכם לתקפו? אכרתי לו, שזה יספיק.

ב-5:30 באה אצלי משלחת של "דגל ציון": סלון, כשירוב, יוסף פלדמן, אשרוב. יש להם 2,500 חברים. הם רוצים עזרת הסוכנות, הם עוסקים בספורט ונעבדה תרבותית, ורוצים גם להכשיר את חבריהם לגיוס. אמרתי להם, שכל הפעולות חנתסכות על ידינו בסגרת הכללית, לא נוכל להקציב תמיכות בשביל איגודים מיוחדים. את פעולת הספורט עליהם לעשות בחסות המחלקה לחינוך ופנאי של הועד הלאומי, אם חבריהם תלמידים בבתי הספר - או באירגוני הנוער, אם חבריהם שייכים לאירגוני הנוער, או על ידי מכון הנוער שבו הם משתתפים. תמיכה לקיום אגודות אין זה סביר. על הסוכנות. אמנם אני מכיר שיש צורך מיוחד לספל בכני העדות המיוחדות כגוף על הפעולה בסגרת הכללית, כי מסיבות שאינן תלויות בעדות, הם כגופים וסגרים בהשוואה לרוב הציבור, שהם קוראים להם בשם "אשכנזים". משום כך אני מציע להם למנות איש אחד, המוכשר לעבוד בגיוס, שיעמוד בקשר עם לשכת הגיוס שלנו, למען שנעמוד יחד על המשמר להפעיל את בני העדות המיוחדות בתוך הסגרת הגיוס המאוחדת. אם יש בידם להקים קיבוץ חקלאי בפתח-תקוה, כפי שאמר אשרוב, הרי אני מייחס לזה חשיבות רבה, ואם תוגש לנו תכנית, ניתן את כל העזרה שיש בידינו לתת, כי לקיבוץ כזה יהיה ערך חינוכי רב.

הם ניסו עוד הפעם לעמוד על הדרישה להקציב להם סכום ידוע בשביל

קיום האגודה, והייתי מוכרח לעמוד בסרובי.

ב-7:00 באה אלי משלחת של מועצת מועלי ירושלים בשתי שאלות.

א. אם לסדר הפגנה של מחוסרי עבודה, שתלך למשרדי הממשלה. הם שנו היום למיסל המחוז בדרישה 1. סידור עבודות; 2. לתת סיוע למחוסרי העבודה. המוסל הכניח להם למסור את דרישתם בנוגע לעבודות למחלקת המעורבות, אולם נתן תשובה שלילית בדבר הסיוע.

אמרתי להם שהסוכנות והועד הלאומי מנהלים עכשיו מו"ס עם הממשלה

וטרבזית בדבר השתתפותה בסיוע, ויש סיכוי שהמו"ס - לפי שעה - ייגמר

בחיוב ולכן אין אני מייסץ אותם לסדר עכשיו הפגנה.

2. השאלה השניה הייתה אם לסדר הפגנה של מחוסרי העבודה במשרדי הסוכנות.

יש לחץ גדול על המועצה כזעם מחוסרי העבודה.

עניתי שאילו הייתי סבור, שהפגנה תגדיל את אפשרויותינו, הייתי

מחייב את ההפגנה, אבל אם רק לשם לחץ מוסרי, אין שום צורך בכך. ההנהלה

מרגישה את כובד הלחץ בכל רגע ורגע.

ב-7:30 בא אלי דוב ששני עניינים.

א. הוא מציע לאמן קבוצה של 15 בחורים מובחרים בחישובים בתעופה.

כל בחור יעלה - 15 לא"י. מלבד זה יש לתת אימון נוסף לתנייכים שגורו כבר,

דבר זה יעלה כ-100 לא"י. על ידי כך נכין סייסם בשביל "נתיבי האוויר

הארצישראלים" ובשביל "אימפיריית איירווייט". עכשיו אין "נתיבי האוויר"

יכולים לקבל סייסם אלא אלה שיש להם סמכות לסוס מצד "אימפיריית איירווייט".

סמכות זו ניתנת רק בלונדון לפי שידוע את הטלאכה על בוריה ויש לו נסיון

טוויט בתעופה.

יש גם לעזור לקלובי התעופה בפיתוח הדאיה.

אמרתי שלאחר שייקבע התקציב לביום אני מוכן להשתתף בדבר זה בסכום

של - 300 שונם בערך לחודש.

ב. אבא-חוש קבל מכתב שפאיד-ראשיד ומפאחרי-אבדול-האדי. הם רוצים

להצטרף עם אנשינו להתייעץ בדבר העסקה שגילתה הממשלה להקים קשר כביש ^{אג'ל} אסין.

יש גם כאילו התקדמות בענין הדרושים המוכנים להציע לנו ששת חגון ככף וטר-עט.

אמרתי, שאני בעד זה שייפגשו עם הערבים האלה אבא, הוא, דוד ואולי עוד

מישהו, ואם יש הצעה מהדרושים, אתמון בכל כוחי בקקיל שתעשה את הסניה.